

ה"ת 53585/08/17 - אדוארד זיסמן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 53585-08-17 זיסמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת אפרת פינק
מבקש	אדוארד זיסמן ע"י ב"כ עו"ד גיא ברמן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ענבל אוטומזגין

החלטה

רקע

1. המבקש הגיש בקשה "למניעת שימוש בתפוס והחזרתו". עניינה של הבקשה בתפיסת רכב מ.ר. 19-449-67 שבבעלות המבקש (להלן - "הרכב").
2. המשיבה תפסה את הרכב ביום 24.8.17 לפי צו של בית המשפט שניתן בהתאם לסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969, ולאחר שהוצג חשד סביר לביצוע עבירה של שינוי מבנה רכב, לפי תקנה 380 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
3. ביום 28.8.17 הודיעה המשיבה למבקש כי בכוונת המשיבה לערוך חיפוש ברכב היום, 29.8.17, בשעות הבוקר, ואף הזמינה נציג מטעמו להיות נוכח בחיפוש.
4. בבקשתו טען המבקש, כי תפיסת הרכב והחיפוש בו נעשו שלא כדין. לטענתו, תפיסת הרכב והחזקתו על ידי המשיבה מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי אינה ראויה ואינה כדין והיא נעשתה בחוסר סמכות, ומכאן דינה להתבטל. עוד טען, כי החשד הוא לביצוע עבירת תעבורה, ומכאן שלכל היותר היה על המשיבה להשתמש בסמכות המוקנית לה מכוח סעיף 57 לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961. מכל מקום, לטענתו גם לא בוצעה כל עבירת תעבורה וממילא אין כל יסוד לחשד.
5. באת כוח המשיבה, טענה כי יש לדחות הבקשה על הסף, להותיר הצו על כנו ולאפשר הבדיקה ברכב. לטענתה, הצו ניתן כדין. לטענתה, מלכתחילה נבדק הרכב מכוח תקנות התעבורה ולאור ממצאים שנמצאו התעורר חשד לביצוע עבירה של שינוי מבנה רכב ולפיכך התבקש הצו. לטענתה, הסמכות המוקנית למשיבה מכוח סעיף 57 לפקודת התעבורה אינה רלוונטית למקרה הנדון, משום שתכליתו הליך מנהלי המאפשר "צינון" של הנהג לתקופה של 30 יום על מנת למנוע סכנה מידית והרתעת הנהגים.

לעומת זאת, במקרה הנדון נדרש חיפוש ברכב לצרכי חקירה, על מנת למנוע שיבוש הליכי חקירה, וכן למנוע סכנה עתידית. מכאן כי ההליך המתאים, לטענתה, הוא סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי.

6. לפי סעיף 32 לפקודת מעצר וחיפוש:
- "(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או אמצעי לביצועה".
7. תכליות התפיסה לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי הן מגוונות. בכלל זה ניתן למנות את התכליות הבאות: תכלית מניעתית - תפיסת חפץ על מנת למנוע אפשרות שהחפץ ישמש לביצוע עבירה עתידית; תכלית ראייתית - תפיסת חפץ שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי עקב ביצוע עבירה, ובכלל זה ביצוע פעולות חקירה בנכס ומניעת שיבוש; תכלית של חילוט - תפיסת חפץ בו נעשה שימוש לצורך ביצוע עבירה, כשכר על ביצוע עבירה או כאמצעי לביצוע העבירה, לצורך חילוטו בסיומו של ההליך (רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פד"י נג(3) 322, 312 (1999)); רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל (13.8.08).
8. לפי סעיף 57א לפקודת התעבורה:
- "(א) (1) מצא שוטר, לאחר שקילתו של רכב מסחרי, כי הוביל אדם מטען ברכב כאשר משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולה על המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב, רשאי הוא למסור לנהג הודעה האוסרת את השימוש ברכב (להלן - הודעת איסור שימוש) לתקופה של 30 ימים, ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש באותו רכב לפי סעיף זה, או שניתן לגביו צו איסור שימוש לפי סעיף 57ג - לתקופה של 60 ימים, וליטול את רשיון הרכב;
- (2) היה לשוטר יסוד להניח כי נהג עבר לעינו עבירה מן העבירות המפורטות בחלק א' לתוספת השביעית, רשאי הוא לדרוש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רשיון הרכב, והוראות סעיף 47(ג), (ד) ו-(ו) יחולו, בשינויים המחויבים; היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד הנהג, רשאי הוא למסור לו הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה לתקופה של 30 ימים, ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש באותו רכב לפי סעיף זה, או שניתן לגביו צו איסור שימוש לפי סעיף 57ג - לתקופה של 60 ימים, וליטול את רשיון הרכב;
- (3) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו לגבי עבירות קנס.
9. התכליות שעומדות בבסיס סעיף 57א לפקודת התעבורה שונות מהתכליות שבבסיס סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי. סעיף 57א נועד בעיקרו למנוע שימוש ברכב ששימש לביצוע עבירה. המדובר בכלי מנהלי המאפשר לשוטר למנוע באופן מיידי שימוש ברכב ובכך למנוע עבירות עתידיות. עיקרו של סעיף 57א ביסוד של מניעה, ואילו סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי כולל מגוון של תכליות, שרק אחת מהן מניעתית. סעיף 57א לא נועד לצרכים הנוספים המנויים בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, משמע לצרכים ראיתיים, ובכלל זה חקירה, או לצרכי חילוט, והוא אינו דן בהם כלל.
10. על מנת לבחון איזה דין מתאים לנסיבות המקרה, יש לשאול - מהי תכלית התפיסה? אם

התכלית היא חקירתית, ראייתית, או לצורך חילוט, הרי שסעיף 57א אינו מתאים להחלה. מכאן גם שלא ניתן לראות בסעיף 57א לפקודת התעבורה דין ייחודי הגובר על סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, כאשר התפיסה התבקשה לצרכי חקירה.

11. בא כוח המבקש הגיש פסיקה שעניינה בשאלת היחס בין סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי וסעיף 57א לפקודת התעבורה. אולם, עיקרה של פסיקה זו בנסיבות שבהן רכב נתפס בשל ביצוע עבירות תנועה ולצורך תכלית מניעתית (ראו למשל: ב"ש (י-ם) **מידד דוד נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל** (10.7.09); ב"ש (ב"ש) **ריבוח ואח' נ' מדינת ישראל** (17.12.09)).
12. במקרה הנדון הרכב נתפס לצרכי חקירה, משמע לבדיקת הרכב. ניתן צו המאפשר עריכת חיפוש ברכב על מנת לבחון אם נערכו שינויים ברכב המאפשרים לו לנסוע במהירות גבוהה ביותר, ובכך לסכן את משתמשי הדרך. בנסיבות אלו, אין תחולה לסעיף 57א לפקודת התעבורה.
13. טענותיו של המבקש שלפיהן לא נערכו שינויים ברכב מקומן להיבדק במסגרת החיפוש, ולא די בהן על מנת למנוע את החיפוש בהתקיים חשד סביר לביצוע עבירה.
14. לאור האמור, לא מצאתי מקום להורות על מניעת שימוש בתפוס.
15. המשיבה תתאם מועד חדש לעריכת הבדיקה בהקדם האפשרי, ותודיע למבקש על אודות זכותו להיות נוכח בבדיקה. אם וככל שהבדיקה לא תעלה ממצאים לחובת המבקש, יושב הרכב לידי המבקש לא יאוחר מיום 1.9.17.

ניתנה היום, ז' אלול תשע"ז, 29 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.